

לולה טול היט

הידד! יש כבר תקליט של הפסטיבל - ויש שערוריה!

„כנופיה נגדנו!“

שרלי שמידט

מעו בו, אמר לויין. אבל אף אחד לא גילה נכונות לבוא איתנו בדברים. אני יודע שבעלי הוצאת אסנת היו מוכנים לבוא להסכם בדבר השימוש בשני השירים שלהם — אבל איש לא פנה אליהם... „אינני יכול להוסיף על הדברים האלה, משום שהדבר נתון עתה בידי היועץ המשפטי שלנו ובקרב נחליט בדיוק מה לעשות...“

ומה יש כפי הגברת שרלי שמידט, מנהלת הרטרואר ויחסי הציבור של חברת טי.בי.אס., השייכת לבעליה?

„כל החברות עשו כנופיה אחת נגדנו, טענה. „מובן שאנחנו גו היינו מעוניינים להפיק תקליט מושלם, עם כל הביצור עים המקוריים — אבל הם התנגדו. „היחידים שיצאו מופסדים מכל העסק, הם האמנים. כי בכך גרמו להם חבירות התקליטים של הפסטיבל, הם הפסד כספי, פירסומי ואמנותי. אנחנו היינו רצונו רב מכניסים אותם לתקליט, כפי שהכנסנו את אלכסנדרה, הי קשורה, בדרך כלל, בחוזה עם חברת ר.סי.אי...“

אין ספק שעם קצת רצון טוב מצד הנוגעים בדבר, אפשר היה להגיע לפיתרון שבו גם חברות התקליטים, גם האמנים וגם ציבור שוחרי הזמר הישראלי — היו יוצאים נשכרים.

שאנו גם נקבל את ההקלטה המקורית, להוציא תקליט משלנו. על הצעה זו נעינינו בשלילה.

„לכן נתתי הוראה לאבי שלא לחתום על שום חוזה עם רשות השידור, והסוף היה שהוא עלה על הבמה מבלי לחתום על שום התחייבות או ויתור על זכויות. מאוחר יותר שמעתי שטי.בי.אס. מתכוון לכלול בתקליט היקוי של בדרך חזרה, תוך שימוש בפסטיבל המקורי של תיז מורת קול ישראל, שליחתה את אבי בפסטיבל.

„לפי דעתי זהו מעשה בלתי-הוגן מאין כמוהו. זה כאילו שאמרנו לאבי: בוא תעשה את העבודה השחורה, תעשה שהפנינו מוץ יציליך — את הפירסום והרחמים שביאים אחריך, יקבל מישהו אחר.

„אני אישית הייתי מוכן לבוא בדברים על הסכם כלשהו, כדי שיוכלו לכלול את אבי בתקליט הכולל של הפסטיבל. אבל בשום פנים ואופן לא הייתי מסכים שייצא תחת השם של טי.בי.אס. משום שזה עניין של יוקרה.“

ההגינות הציבורית

עה דומה היתה למנהל חברת התקליטים הד ארצי, זאב לויין, אשר בשלב מסוים קיבל ייפוי-כוח לנהל את המשאומתן גם בשם חברת טי.בי.אס. וגם בשם ההוצאה-לאור אסנת, ששני פיזמוני הפסטיבל השייכים לה — מכתבי אהבה ופראג — לא נכללו בתקליט בכלל. „ההגינות הציבורית של מוסד כמו רשות השידור מחייבת אותם לדאוג שתקליט שנושא שם פסטיבל המאורגן על ידם — יכלול את כל השירים המקוריים שהוש-

עדי לרכישת כל ההקלטות של שידורי ישראל, להוציא תקליט מושלם, כפי שיהיה נהוג בשנים עברו?

*** מוכני זהתום

מ אז מדחמת-ששת-הימים אנו עדים לתחייה שלא היתה כמוה לזמר הישראלי. זמרים וחברות תקליטים גילו ש-

תקליטים עבריים ה' פכו מבוקשים לפחות כמו להיטים זרים. לכן החליטו ה' שנה חברות התקליטים שלא להניח ל' חברת טי.בי.אס. ל' הנות מן הויכוח ה' בלעדי שלה עם ש' דורי ישראל. ה' החליטו לעשות גם ה' הן רוחים מהפיומור' גים ששרו בפסטי' בל, אותם זמרים ה' קשורים איתן בחוזה.

הראשון שעורר את הבעיה היה מנהל חברת טי.בי.אס., אבשלום רובין, עימו קשור אבי טולידאנו בחוזה-הקלטות בילעדי. לפני הפסטיבל פנה אלי חנוך חסון, ממפיקי הפסטיבל, וביקש רשות לקבל את אבי טולידאנו לפסטיבל. סיפר אבי שלום השבוע. „אמרתי לו בבקשה, בתי נאי שנוכל, אחריך, לקבל את ההקלטות, כדי להוציא תקליט.

קיבלנו תשובה שהדבר בלתי-אפשרי, משום שהויכוח הבלעדי הוא בידי טי.בי.אס. לכן הצענו שאנו מצידנו ניתן רשות ל' טי.בי.אס. להוציא את הפיומון אך ורק על תקליט כולל של הפסטיבל, בתנאי

באוסף הביקורות שהתפרסמו אודותיה, סופר לא אחת כי צביה למדה לחלל כאשר רעתה את צאן הוריה בשדות. האם סיפור זה פורבק עבור העיתונות האמריקאית?

„זו האמת לאמיתה, מחיכת צביה, כש-

חמישה שירי נשמה

עליתי ארצה עם משפחתי, במיבצע מרבד הקסמים, הובילו אותנו תחילה למחנה הי עולים בעין-שמר ואחריך הועברנו לקריית בנימין. הסוכנות נתנה לנו כמה כבשים ו עיזים, ואני הייתי רועה אותם בשדות ש ליד הבית, שם למדתי לחלל... המשכיה אל המוסקה העממית נולדה בה עוד בגיל צעיר. „בתים שרתי זמירות ל' חגים, ותמיד ביקשתי מאבא שיקח אותי ל'

מ כבשי התקליטים של חברת טי.בי.אס. בישראל עבדו שבוע עבר במלוא ה' פוקה. בסוף השבוע כבר יכלו חובבי ה' פיומון הישראלי לרכוש את התקליט שה' כיל כימעט-את-כל-הפיומונים שהושמעו ב' פסטיבל הזמר האחרון.

תוך ימים אחדים הגיעה מכירתו של ה' תקליט ל-5000 עותקים. הציבור כבר ידע לפזם את הפיומונים ברחוב ותחנות השי' דור השמעו אותו ללא הרף.

מה שאי-אפשר היה לשמוע מעל-גבי תק' ליט זה, היו הצלילים הצורמים, שליוו הש' נה את הפקתו של תקליט זה. היו אלה צלילי הצורמים של מחול-שדים, שהתנהל בין חברות התקליטים בישראל, ושאתה מתוצאותיו היתה שהתקליט מכיל השנה רק 10 מתוך שנים עשר הפיומונים ש' הושמעו בפסטיבל, 5 מתוכם לא בביצוע המקורי.

מה קרה, בעצם? מדוע לא הצליחה חב' רת טי.בי.אס., שהיא בעלת החוזה הבי-ל

צביה עם פמי דיוויס

קשה להאמין מה שפיומון אחד יכול, לפ' עמים, לעשות לזמר. להיט אחד — והוא קנה את עולמו. צביה אברבנאל הולכת על בטוח: היא הקליטה חמישה שירים בבית אחת, בתקווה שאחד מהם, לפחות, יצליח. כשמדובר בזמר מתחיל, ההצלחה היא דבר יחסי מאוד, אפילו מקום עשירי במצעד הוא הישג גדול. במקרה של צביה נועד להצלחה תפקיד אחר — לשנות את התדמית שלה. צביה עזבה את הארץ לפני שבע שנים. כסולנית בלהקת עינבל, לאחר שהלהקה טיי' מה את תפקידה בהסרת סרט על חיי יש' בהוליווד, החליטה צביה להישאר בארצות הברית, למדה באוניברסיטה היסטוריה של המוסיקה היהודית, והופיעה בהצלחה רבה בכל רחבי היבשת.